

عنوان مقاله:

برنامه ریزی با رویکرد تاب آوری شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی برنامه ریزی، مدیریت شهری و آینده پژوهی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

باقر دشتی میاب -

خلاصه مقاله:

کشور ایران یکی از ده کشور سانحه خیز جهان به شمار می رود. بر اساس آمار موجود 90 درصد شهرهای ایران در برابر یک زلزله 5/5 ریشتری آسیب پذیر هستند (پوراحمد و همکاران، 1388:2). این مسئله به این معنا است که مناطق شهری به مکان اصلی بسیاری از بلایای احتمالی بدل خواهند شد. از جمله عواملی که منجر به افزایش احتمال خطر بلایا در نواحی شهری می گردد می توان به موارد زیر اشاره کرد: شهر تاب آور، شبکه ای پایدار از دستگاه های کالبدی و جوامع انسانی است. دستگاه های کالبدی، مؤلفه های ساخته شده و طبیعی شهر از جمله جاده ها، ساختمان ها، زیرساخت ها، ارتباطات و تأسیسات تامین انرژی و همچنین مسیرهای آب، خاک، توپوگرافی، جغرافیا و دستگاه های طبیعی را در برمی گیرد. در مجموع، دستگاه های کالبدی به مثابه بدن شهر است، درحین حوادث، دستگاه های کالبدی باید باقی بمانند و در فشارهای شدید نیز به عملکرد خود ادامه دهند. شهر بدون دستگاه های کالبدی تاب آور در برابر حوادث بسیار آسیب پذیر خواهد بود (صالحی و همکاران، 1390:10). اقدام و ساخت تاب آوری جوامع و خانوارها را قادر به تقویت توانایی خود در برخورد، بقا و بهبود از فجایع می سازد. ما نیازمند سند راهبردی ملی برای تاب آوری در برابر بلایا هستیم این سند نیاز به توجه به آمادگی در برابر بلایا و تقویت تاب آوری در سطوح جامعه از دولت های محلی تا هر یک از جوامع، خانوارها و افراد را دارد.

کلمات کلیدی:

تاب آوری شهری / مدیریت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1170839>

